

zaaknummer 2010 T 050(3)
datum advies 20 december 2010

De Beoordelings- en Adviescommissie (verder ook: de BAC) van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht geeft het volgende advies inzake de klacht van:

geboren op
wonende te
hierna te noemen klager,

tegen:

geboren
wonende te
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde.

1. De procedure

Het klaagschrift is door Hulp en Recht ontvangen op 29 juni 2010. Op 19 maart 2010 was al een brief van klager ingekomen, die de BAC bij de beoordeling zal betrekken. Het verweerschrift is op 27 september 2010 door Hulp en Recht ontvangen. Op 22 november 2010 heeft te Utrecht een zitting van de BAC achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de BAC was samengesteld uit de hierna te noemen leden. Klager is verschenen en heeft zijn standpunt mondeling nader toegelicht. Hij werd bijgestaan door mr. S.S. van Gijn, advocaat te Amsterdam, en vergezeld van een vriend, Ook aangeklaagde is ter zitting verschenen en heeft zijn verweer toegelicht.

2. De klacht

Klager is in september , op elfjarige leeftijd, naar het Klein Seminarie : ir. (verder: het College) gegaan, alwaar hij tot zijn eindexamen in op het internaat verbleef. Klager wilde pater worden. Aangeklaagde was daar toen leraar totdat hij in werd overgeplaatst. Klager heeft op 14/15-jarige leeftijd les gehad van aangeklaagde.

Aangeklaagde liep, als hij een schriftelijke opdracht liet maken, door de klas om het werk van de leerlingen tussentijds te bekijken. Hij wurmde zich dan tussen de schoolbankjes in en ging dan vlak achter klager staan. Vanuit die positie heeft hij vervolgens zijn lichaam tegen klager aangeduwd door met zijn rechterhand over de rechterschouder van klager te wijzen op een eventuele fout. Soms pakte aangeklaagde de hand van klager vast om daarmee de fout aan te wijzen en te corrigeren. Aangeklaagde had bij deze manier van controleren zijn favoriete leerlingen. Klager was daar, jammer genoeg, één van. Als aangeklaagde achter klager kwam staan, probeerde klager zich zo klein mogelijk te maken zodat hij de aanrakingen van aangeklaagde niet hoefde te voelen. Klager heeft zich destijds bij dit alles zeer ongemakkelijk gevoeld. Klager heeft destijds over het vreemde gedrag van aangeklaagde gesproken met zijn klasgenootjes, maar heeft het er verder bij gelaten. Verder heeft klager, samen met een paar andere leerlingen, op initiatief van aangeklaagde op diens kamer een aantal keren lessen

gehad, wat zeer ongebruikelijk was. Klager vraagt zich af of aangeklaagde is overgeplaatst in verband met seksueel misbruik.

In het begin van de jaren 1980 kreeg klager chronische psychosomatische klachten en onverklaarbare woedeaanvallen. Klager heeft toen verschillende vormen van therapie gehad. Gedurende die periode kwamen de hierboven omschreven gebeurtenissen – alsmede enig huiselijk geweld in de gezinssituatie en mogelijk seksueel misbruik bij een sportclub - weer naar boven.

Het doel van de klachtprocedure is voor klager dat – in zijn algemeenheid - het seksueel misbruik binnen rooms-katholieke internaten en parochies wordt erkend, dat wordt erkend wat de slachtoffers is aangedaan en tevens dat zulke gebeurtenissen zich in de toekomst niet meer voordoen. Klager is van mening dat de rooms-katholieke kerk er niet omheen kan om in het kader van het voorkomen van deze misstanden dieper in te gaan op de mogelijke oorzaken daarvan. Klager brengt tevens naar voren dat het onderzoek naar seksueel misbruik volgens hem zou moeten worden uitgebreid naar andere vormen van misbruik, zoals lichamelijk geweld en mishandeling.

3. Het verweer

Aangeklaagde erkent dat hij in de genoemd periode leraar – as op het College en klager toen les heeft gegeven. Van de gebeurtenissen zoals omschreven door klager kan aangeklaagde zich – na bijna 50 jaar - niet veel meer herinneren. Dat aangeklaagde zich tijdens de les over klager (en andere leerlingen) heeft gebogen om schriftelijk werk te bekijken is best mogelijk, maar dat dit zou zijn gebeurd met seksueel getinte (bij)bedoelingen, wijst aangeklaagde beslist van de hand. Aangeklaagde geeft aan dat hij nooit op kinderen viel en dat hij geen behoefte had aan lichamelijk contact. Het is niet zijn gewoonte geweest de hand van een leerling vast te pakken om iets te corrigeren. Aangeklaagde gaf slechts af en toe een schriftelijke opdracht tijdens de les. Hij kan zich niet herinneren dat hij op zijn kamer lessen heeft gegeven. Hij is niet in verband met seksueel misbruik overgeplaatst. De enige reden voor de overplaatsing was de moeilijkheid om lessen en andere werkzaamheden te combineren. Bovendien heeft die overplaatsing in de maand november plaatsgevonden. Als er sprake was geweest van een gedwongen overplaatsing, zoals door klager wordt gesuggereerd, zou aangeklaagde per september (het begin van het nieuwe schooljaar) niet meer op het College werkzaam zijn geweest.

4. De beoordeling

4.1. Bij de beoordeling dient voor de BAC uitgangspunt te zijn de definitie van seksueel misbruik, zoals opgenomen in artikel 2.1 van de “Procedure bij klachten van seksueel misbruik”, een op 9 oktober 2007 vastgestelde regeling van het RK Kerkgenootschap in Nederland. Deze definitie luidt, voor zover thans van belang, als volgt:

“Seksueel misbruik is iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijk integriteit wordt geschonden. (...)”.

4.2. Tevens is echter voor de BAC uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van een klager of klaagster. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

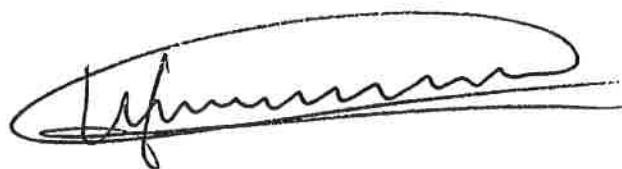
4.3. Aangeklaagde, die op de BAC een oprechte indruk heeft gemaakt, ontkent dat hij de door klager gestelde handelingen, zo deze al hebben plaatsgevonden, met een seksuele (bij)bedoeling heeft verricht. Omdat deze handelingen niet naar hun aard seksueel zijn, is daarom niet voldoende aannemelijk geworden dat aangeklaagde klager seksueel heeft misbruikt in de zin van de zojuist weergegeven definitie. Dat (ook) klager op de BAC een oprechte indruk heeft gemaakt doet daaraan niet af.

4.4. Hoewel zij zich realiseert dat dit voor klager zeer teleurstellend is, moet de BAC op grond van het voorgaande de prior provinciaal van het Provinciaal Dominicaan adviseren de klacht ongegrond te verklaren.

5. Het advies

De Beoordelings- en Adviescommissie adviseert de prior provinciaal van het Provinciaal Dominicaan de klacht ongegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 20 december 2010 door mr. R.J.M. Smit, voorzitter, mr. C.C. de Rijke-Maas en W.A.M.C. Mol, leden, met bijstand van mr. S.R.M.I. Roos-Bollen, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de prior provinciaal van het Provinciaal Dominicaan, aan klager en aan aangeklaagde verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de prior binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager en aangeklaagde schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de prior daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de BAC een afschrift van de beslissing van de prior.